

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo sextus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

dar. Glade p recon. fri tuo rē. z Bar. rj. Cū stabit ad orādū dimitte siqd ha ber; z p̄ vr di. vob pec. vza. z Eccl. xxvij Relinq. p̄io nocēti tibi: z tūc deprecāti tibi petā soluent. Hō hoi fuaat irā: z a dō qrit medelā. In hoiem sibi silez nō hz misericōdiā z deprecā. p̄ petis suis. q. d. Hoc frustra fac Prop̄ p̄dicta d̄r Beda. Due sūt ale q̄b ad deū oīo volat: dare z remittere. Ter tio p̄ cordis p̄pūctōez: q̄ sicut d̄r ps. Ini q̄rē si aspeci in corde meo nō exau. d̄ns. et Esa. j. Cū mltiplicaue. orōes nō exau. man? em v̄re plene sūt san. i. p̄cō. Poran dū tū fm Tho. ij. q. q. in p̄cōre duo sūt cō siderāda. f. Natura quā de? diligit: z cul/ pa quā de? odit. Si ergo p̄cōr inq̄ntū pec cator: aliqd pete orādo. i. p̄ desiderii pec cati hoc a deo nō audif ex mīa. lz q̄nq̄ au diaf ad vindictā dū de? p̄mittit p̄cōre m̄ ampl? ruere in petā. Sicut em̄ dic Aug. D̄ns quedā negat p̄iti? q̄ p̄cedit iratus Exaudiuñt q̄nq̄ mali ad voluntatē suā sed nō ad salutem: sicut diabolus Job. j. Et filij israhel petētes carnes Hūe. rj. Ora tiōnē aut̄ p̄cōr ex bono desiderio nature p̄cedentē de? audit nō q̄i ex iusticia: quia p̄cōr hoc nō meret: sed ex pura misericōdiā: qd̄ intelligendū est de p̄cōre humiliato. Un̄ sup illd̄ Lu. xj. Om̄is q̄ petit accipit: dicit Chrys. glosando: D̄ns: siue iust? si/ ue p̄cōr: qd̄ etiā intelligendū est q̄tuoꝝ p̄diciōibz obseruatis: vt. i. petat pie neces saria ad salutē: p̄seueranter z p̄ se. Un̄ nō solū est necessaria cordis p̄pūctio siue hu/ miliatio in orāte: sed etiā i eo p̄ q̄ oratur. Exemplū habem? .j. Reg. xv. Samuel lz sc̄tus tota nocte clamās ad d̄nm: nō est exaudit? p̄ saul obstinato in supbia. Ita in vitaspa. legit. Quidā frater dixit beato Antonio. Ora p̄ me pat. Qui r̄ndit. Nec ego tui misereor neq̄ de?: nisi p̄ teipso sol licitus sis z orauer? deū. Ibid. Quidā re linq̄ns seclm̄ factus est eremita p̄batissī/ mus: qd̄ audies secular? quidā soci? eius venit ad eū rogans vt deū oraret p̄ eo q̄tī nus daret ei gratiā abstinēdi a peccatis. et ille p̄misit monēs vt post quindēci di/ es r̄diret ad eū: Quo reuerso q̄siuit si ad/ huc placeret p̄ctm̄ suū ei. R̄ndit: detertus esse sibi q̄ antea. Tūc eremita monuit eū itē post q̄ndēci dies redire: z forzi? se af

fligit orans p̄ eo. Cū aut̄ redijisset nūciās ei q̄ sibi detertus esset/attēdens eremita ne gligentia ei? q̄ delectatiōi nō resistebat: accepit sportā in q̄ sibi panes detulerat: z impleuit arena rogās vt humer? suis im poneret z ferret. Qd̄ cū ille attētatet/ ere mita retrabebat inferi? qd̄ cū ille aduer teret: dicit: Non possum hoc leuare: q̄ tu deorsum trabis: Tūc ille: Trabe sup te. z ego iuuabo te. qd̄ cuz faceret/ facillie on? sup humeros eius positū est. Tūc eremi/ ta: Si ergo te nō possum iuuare: q̄ tu mi/ teris in p̄trariū delectādo in peccato: sed iuuā te / resistendo p̄cō: z tūc tibi valebit adiutoriū dei z meū. Oportz q̄ vnūq̄nq̄ iustius misereri: alas frustra oraref pro ip̄o. Eccl. xxx. Miserere anime tue placēs deo.

Tertius articu. Aud rē. Et p̄cipue necessaria est cordis cōpunctio. Au dite qd̄ iura dicūt: Venia peccati nō da tur nisi correcto. xxij. q. ij. Legatur. Nec potest gaudere se correctū: nisi prius dol leat se fuisse puerum. xxij. q. vij. Quidā/ modū. Et lex dicit. Delicti veniā penitē/ tius indulgemus. L. de hereti. maniche os. Et. L. de sum. trinita. z fide catho. l. vlti. Done casum. Si videret p̄nceps ani mos hominū: z peteret aliq̄s gratiā q̄ ta/ men in corde retinet voluntatē offendēdi regem. An rex sibi parceret? Tertū est q̄ nō rē. Expone z applica notando illud j. Reg. xvj. D̄ns intuef cor. Sermo sextus.

Petite et da bitur vobis rē. In illo die in nomine meo petetis z nō dico vobis quia ego rogabo patre p̄ vobis Joan. xvj. In his verbis tria p̄mit/ tit. Primo desiderande cognitōis eui/ dentiam. cū dicit In illo die. Secundo fiende petitionis scientiā: cum dicit: In nomine meo petetis. i. petere scietis quo/ nam spiritu sancto plent eritis. Tertio sperāde exauditiōis fiducia: cū dicit. Et nō dico vobis rē. De primo: Luce vlti. Tūc ape. illis sen. vt intellig. scripturas. De secundo Romano. vij. Quid quē? sicut oportz nescim? .f. ex nō

Pro Letaniis

bis p̄is: s̄ ip̄e sp̄s̄ct̄us postulat p̄ nob̄. i. no. postulantes facit. De tertio. Theophilus. Adeo assero vob̄ par̄e fauere q̄ ne q̄ interuentu meo vlt̄er̄i indigebitis.

Petite r̄c.

Primus articulus. An sc̄i aliqd̄ impetr̄et p̄ nob̄is. Q̄ n̄o: q̄ iā n̄o s̄nt in statu merendi. **C**orra. Plus poss̄nt in patria q̄ in via ap̄ d̄eū. **R**ndet Bon̄. in. iiij. dist. xlvj. q̄ sc̄t̄oz̄ orōnes multa bona nob̄is impetrant. sic dic̄ m̄gr̄: merito r̄ affectu. Merito quidē p̄cedet̄ q̄ apud deū s̄nt t̄atū accepti vt n̄o t̄m̄ sibi beatiū dinē meruerint: sed etiā alijs suffragari: **V**ult̄ em̄ superogauerūt. Affectu autē q̄ amici dei facti s̄nt: r̄ amicoz̄ est idē vel le r̄ idē nolle. **B**ō cū sc̄i aliq̄c̄ am̄t̄ cōpel lūt (vt ita dicā) deū diliḡt̄. **U**n̄ br̄a vir̄ go mltos pctōres deo recōciliare of. Ad illud aut̄ qd̄ obijctur. dicēdū q̄ n̄o reddi t̄r̄ exauditiō merito qd̄ tūc sit s̄ qd̄ p̄cessit quo meruerunt alijs suffragari: sub cōditōe t̄m̄ si alijs suffragia eoz̄ implorarent. **E**st̄i dicās q̄ meritū eoz̄ est plene remuneratū: verū est de merito absoluto. **H**oc Bon̄. **P**ro s̄udamēto. **D**ocet b̄mana experientia q̄ plerūq̄ multis par̄atur p̄pter p̄ces amicoz̄. **Q**uidius de ponto. **C**ulpa grauis p̄cibus donatur sepe suoz̄. **C**ertū est etiā q̄ vn̄ amicus li b̄ter subsidium impedit alteri amico. **U**n̄ **A**risto. ix. **E**thicoz̄ dicit q̄ opa amicitie s̄nt beniuolētia: cōcordia: r̄ b̄nificētia. **C**ū ergo sc̄i nos veraciter ament: certū est q̄ libenter intercedūt p̄ nob̄is. **S**ed q̄ritur. **A**n impetrent r̄c. **D**ic̄ r̄n̄. vt s̄. **E**x q̄ p̄clu de q̄nto feruore desiderij accendi debem̄ ad sc̄t̄os: r̄ certe in tali feruore desiderij iā quōdā mō intratur cuz̄ eis in gaudiū d̄ni. **B**er̄n̄. ser. de. o. s. **L**etatus sum plane in his q̄ dicta sunt mihi fratres qm̄ in d̄o m̄ d̄ni ibimus. **E**st̄i queritis vnde illud fiducialiter p̄sumā: inde sine dubio quia multi tam ex nob̄is in atrijs stent. **Q**uantū em̄ gaudere debem̄ cū cogitam̄ nos habere tam gloriosos intercessores n̄ra vota deo offerentes et suis oratiōib̄ ap̄ d̄eū quod nob̄is est salutare impetrantes **N**ec dubiū quin eorum orationes apud deum sint suauissime. **F**igura Apocal. v. **E**dit iōānes quomodo quattuor anij

malia r̄ quattuor sensores (p̄ quos des̄ignatur beati) ceciderūt corā agno hab̄tes singuli cit̄haras r̄ p̄htalas plenas odoramento: r̄ exponendo subdit que sunt oratiōes sc̄t̄oz̄. **E**xp̄ōe qm̄ orōnes sc̄t̄oz̄ sunt melodiose r̄ odorifere coram deo.

Secundus articulus. In p̄cedenti r̄c. **H**ic de secūda que est p̄paratio meditatiua. p̄s. **M**editatio cordis mei in cōspectu tuo semp. **I**tez̄ In meditatiōe mea exardescet ignis. **B**ernardus. **M**editatio quid desit docet. **O**ratio ne desit impetrat. **E**st autē meditatio ad orandū p̄paratiua triplex.

Prima incitatiua.

Secunda eleuatiua.

Tertia humiliatiua.

Prima igitur est incitatiua. **M**editando v̄s p̄uā fragilitate p̄pter quā necesse habem̄ orare: vt dictum est supra sermo ne. iiij. **H**ugo de sancto viatore. **I**n cōsideratione nostre miserie discam̄ q̄ nob̄ necesse est petere. **A**udite itaq̄. **P**eccatōres cōsiderate miseras vestras: q̄ cec̄ estis pauperes r̄ nudi. **S**i quis reputaret se cecū: deū rogaret vt eū illuminaret: si pauperē cibū postuleret: si nudū querēt vestimētū: q̄ si dicās sentio me durū r̄ induotū. **A**udi. **E**cce rex habet duos filios: vnū armatū: aliū inermē: **A**mbos m̄rit̄ ad p̄liū p̄tra hostes. **A**r̄matus viriliter procedit: inermis vero dicit d̄no suo. **D**ñe vt vides n̄o habeo arma t̄n̄ ob amorē tui p̄cedā. **V**idens igit̄ rex fidelitate eius dicit ministris. **D**are ei arma quib̄ induat: r̄ in eo ponte signū meū. **S**ic q̄ntūcūq̄ insipidus r̄ indeuot̄ ad orationē debet p̄cedere cōfident̄: et d̄ns sibi p̄uidebit de necessarijs. **S**z̄ forte dicit aliquis. **C**ū oro tūc plures tentationes patior. **A**udi cū quis habet causas contra aduersariū in curia principis si homo iste vadat ad principem vt faciat alij quid contra aduersariū: sciēs ille aduersarius opponēt isti totis viribus: sic facit diabolus. n̄o tamē p̄pter hoc debet homo relinquere orationē: sed firmiter stare: q̄ hec est via ad supernā patriā: r̄ ille qui p̄pter hoc orationē relinquit: est sicut ille q̄ de p̄lio fugit. **S**ecūda est meditatio eleuatiua: cōsiderando videlicet diuinā

bonitate et liberalitate: de q̄ sup̄ diximus: ser. iij. Et sic considerado dei bonitate: oꝝ reuocari cor: ab exterioribz. 3ti. P̄mo purgandus est animus: et a reꝝ teporalium cogitationibz segregandus: vt pura cordis actiões ad deũ dirigat. 3de lib. de sum. bono. Deus quideꝝ nostra celestis est: et tũc oꝝa do bñ deũ contemplant: qñ nullis terrẽis curis impedit. Et Ep̄anus lib. de oratiõẽ dñica. Quõ audiri te postulas cũ teipm ñ audias: dñm tui memores esse vis cũ tui ipse nõ memor sis. Propterea de saluatorz Barth. vj. Tu autẽ cũ oraueris intra cubi culũ tuũ et clauso ostio ora patrẽ zc. 3ngressus cubiculi est cordis ad se reuocatio: clausio aut ostij est eiusdẽ cordis retentio

Tertia est meditatio humiliatiua: p̄ considerado vitz nostrã vilitatẽ ex vna parte: et diuine maiestatis excellentiã ex alia: vt sic timeam? loq̄ cũ deo: sicut faciebat Abrahã Benef. xvij. di. Loquar ad dominũ meũ cũ sim puluis et cinis. Et si p̄ tale p̄derationez paciter humiliemur: audiet dominus oratiões nras: qñ sicut dicit Jacob. iij. Humilibus dat grã. Exemplũ .ij. Paral. xxx. iij. de orõne Manasses. Dan. ix. de orõne Daniel. Barth. viij. de orõne Centurionis. Luc. xvij. de orõne publica ni. 3o sicut dicit beatus Petrus. j. Pe. v. Humiliamini sub potẽti manu dei zc.

Quarta arti. Audistis zc. Attẽdite istaqz qñ oratio reuerẽter debet fieri sic habet. E. de in ius vocando. l. j. vitz Sicut bonis. Liberti magnã reuerentiaz tenent suis manumissoribz in oibus exhibere. ar. xj. q. ij. Ep̄s qui mancipiũ. 8. Libertus. Pone casum de eo q̄ vult aliquid petere a dño terreno vel iudice a quo fuit manumissus vlt̄ q̄ iaz mlta alia bona accepit cũ qñta reuerẽtia petere debet. Ex. pone et nota q̄ sum? oēs liberti. i. libertati restituti. Et q̄quid habem? a deo accepimus qui sumus dñs est. rdo cũ oĩ reuerẽtia a nobis e orãd. qñ dicitur illõ Daniel. ix. Nõ in iustificatiõibz nris sz in miseratiõibz tuis multis p̄sternim? p̄ces añ faciem tuam.

Sermo septimus.

Orate et da

Pbitur zc. Ipse pater amat vos qz vos me amastis et credidistis qz a p̄te exiui Jo. xvj. 3bi tãgunt fides: spes et charitas q̄ sunt necessarie vt bene petam? Propter p̄mã dicit: Quõ credidistis. Eccl. j. Beneplacitũ est dño fides. Propter scõdam: qz a deo exiui. Qui em̄ credit eũ a deo exiisse sperat in eo. p̄s. Spera in dño et ipse faciet. Propter tertiã Ipse pater amat vos qz vos me amastis 3bi 2 yra. qz: nõ dicit rõem causale sz notificatiua a posteriori. q. d. Certi esse debet qz pater amat vos qz vos me amastis. Jo an. xlij. Qui diligit me diliget a p̄te meo.

Petite zc. **P**rimo ar. An p̄destinatio iuuari possit p̄cibz scõz? Rõ. nõ. Nullũ eternũ p̄cedit a tpali. Contra. Aug. in de p̄destinatioẽ scõz dicit: qz orare debem? p̄ p̄destinatis qz fortassis sic p̄destinati sunt vt nostris orõnibz saluent. 3re Benef. xv. 3sa ac rogauit deũ et dedit p̄ceptũ rebecca ex qua nat? est iacob q̄ fuit p̄destinat? Rõ. 4 det Tho. j. par. q. xlij. qz in p̄destinatioẽ duo sunt consideranda. s. ipa p̄ordinatio diuina et ei? effect? Quãtũ ad p̄mũ: nullo mō iuuat p̄destinatio scõz p̄cibz. sed bñ qñtũ ad scõm. Prouidẽtia ei cui? p̄destinatio est pars nõ subtrahit causas scõdas. Sic 3 sic p̄vident naturales effect? vt etiã ad illos ordinẽt cause naturales sine qb̄ illi effectus nõ puenirẽt. Ita p̄destinat a deo sal? alicui? vt etiã sub ordine p̄destinationis cadat q̄cqd hoĩez pmouet i salutẽ: vt orõnes et hmõĩ: sine qb̄ aliq̄s salutẽ nõ p̄sequitur. Vñ p̄destinatos hortandũ est bñ opari et orare: qz p̄ hmõĩ effect? p̄destinatiois implet. Hoc Tho. Pro fundamẽ. Vultũ et sepe considerãdũ e nobis qñceri sum? de statu nro futuro. Virgili? .x. eneid. Nescia mēs hoĩm fati sortisqz fute. Et fm Arist. j. p̄i herm. In futurũ p̄tingẽtibz nõ est determinata vitas. Act? autẽ hñani et finalis sal? aut dãnatio sũt de numero futuroz p̄tingentiũ. Sed quĩ An p̄destinatio hoĩs ad salutẽ iuuari zc. Dicitur. vrs. Ex q̄ p̄clude qz q̄diu viuim? p̄ v̄ribus multiplicare debem? orõnes et bona opari: hoc faciẽdo nos certiores reddem?